

सह तेनातिकान्तेन रेमे रम्यासु भूमिषु ।
 ततः कालेन महता शङ्खजित् स नराधिपः ॥ ६ ॥
 सम्यक् प्रशास्य वसुधां कालधर्म्ममुपेयिवान् ।
 ततः पौरा महात्मानं पुत्रं तस्य कृतध्वजं ॥ ७ ॥
 अभ्यषिञ्चन्त राजानमुदाराचारचेष्टितं ।
 सम्यक् पालयतस्तस्य प्रजाः पुत्रानिवीरसान् ॥ ८ ॥
 मदालसायाः सञ्जग्मे पुत्रः प्रथमजस्ततः ।
 तस्य चक्रे पिता नाम विक्रान्त इति धीमतः ॥ ९ ॥
 तुलुषुस्तेन वै भृत्या जहास च मदालसा ।
 सा वै मदालसा पुत्रं बालमुत्तानशायिनं ॥
 उल्लापनच्छलेनाह रुदमानमविस्वरं ॥ १० ॥

शुद्धोऽसि रे तात न तेऽस्ति नाम
 कृतं हि ते कल्पनयाधुनैव ।
 पञ्चात्मकं देहमिदं तवैत-
 नैवास्य त्वं रोदिषि कस्य हेतोः ॥ ११ ॥
 न वा भवान्रोदिति वै स्वजन्मा
 शब्दोऽयमासाद्य महीशसूनुं ।
 विकल्पमाना विविधा गुणास्ते
 ऽगुणाश्च भौताः सकलेन्द्रियेषु ॥ १२ ॥
 भूतानि भूतैः परिदुर्बलानि
 दृष्टिं समायान्ति यथेह पुंसः ।
 अन्नाम्बुदानादिभिरेव कस्य